

1027.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 13 grudnia 1922 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do opłat notariuszów, adwokatów i komorników sądowych, tudzież do kosztów sądowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy art. 36 ust. 1 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73 poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 (Dz. U. R. P. № 85 poz. 608), stanowią w porozumieniu z Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. Opłaty, przysługujące notariuszom i komornikom sądowym na mocy pruskiej ordynacji o opła-

tach notariuszów z dnia 25 lipca 1910 (Zbiór Praw pruskich str. 233) i na mocy pruskiej ustawy, zawierającej przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, z dnia 21 marca 1910 w brzmieniu obwieszczenia z dnia 6 września 1910 (Zbiór Praw pruskich str. 261), podwyższa się dwudziestokrotnie.

Art. 2. Stawki opłat z artykułu 3 pruskiej ustawy, zawierającej przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, z dnia 21 marca 1910 w brzmieniu obwieszczenia, z dnia 6 września 1910 (Zbiór Praw pruskich str. 261), podwyższa się trzykrotnie.

Art. 3. O ile pruska ustawa, zawierająca przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, i pruska ordynacja o opłatach notariuszów powołują stawki opłat i odszkodowania za wydatki, które podwyższone lub ustalone zostały niemieckimi ustawami z dnia 18 grudnia 1919 i 8 lipca 1921 (Dz. Ust. Rzeszy Niem. z r. 1919 str. 2115 i z r. 1921 str. 910) i rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 grudnia 1922 r., zmieniającem niektóre przepisy niemieckiej ordynacji o opłatach adwokatów (Dz. U. R. P. № 112 poz. 1026), to mają zastosowanie owe podwyższone lub ustalone stawki opłat i odszkodowania za wydatki.

Art. 4. Opłaty przewidziane w pruskiej ustawie o kosztach sądowych z dnia 25 lipca 1910 (Zbiór Praw pruskich str. 184), podwyższa się dwudziestokrotnie, opłaty zaś przewidziane w par. 92 wspomnianej ustawy, podwyższa się trzykrotnie.

Art. 5. Opłata pisarska w wysokości dwudziestu fenigów od strony przewidziana w par. 113 pruskiej ustawy o kosztach sądowych i w par. 19 ust. 2 pruskiej ordynacji o opłatach notariuszów, podwyższa się na dziesięć marek. Stronica obejmować winna co najmniej trzydzieści dwa wiersze o piętnastu zgłoskach przeciętnie.

☉ ile w innych ustawach powołany jest par. 113 pruskiej ustawy o kosztach sądowych, mają zastosowanie przepisy ustępu 1.

Art. 6. W pruskiej ustawie o kosztach sądowych wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Ustęp 1 par. 32 otrzymuje brzmienie następujące:
„Najniższa kwota opłaty wynosi siedemdziesiąt i pięć marek, o ile w tej ustawie nie ustanowiono innej najniższej kwoty opłaty.”
- 2) W ustępie 1 par. 53 skreśla się słowa „i powyżej dziesięć marek”.

3) W ustępie 2 par. 95 zastępuje się słowa „1000 marek” słowami „50.000 marek”.

4) Zdanie 2 ustępu 1 par. 114 zastępuje się następującym przepisem:

„Poszczególne stawki ryczałtowe wynoszą sto od sta przypadającej do uiszczenia opłaty, jednak najwyżej 3000 marek”.

5) W zdaniu 1 ustępu 1 par. 117 zastępuje się słowa „jedna marka do dwóch marek pięćdziesięciu fenigów” słowami „piętnaście marek do siedemdziesięciu i pięciu marek”.

Art. 7. W pruskiej ordynacji o opłatach notariuszów wprowadza się następujące zmiany:

1) W zdaniach 1 i 2 ustępu 1 par. 3 zastępuje się słowa „jedna marka pięćdziesiąt i pięć fenigów” słowami „siedemdziesiąt i pięć marek”.

2) Zdanie 2 ustępu 1 par. 20 zastępuje się następującym przepisem:

„Poszczególne stawki ryczałtowe wynoszą sto od sta przypadającej do uiszczenia opłaty, jednak najwyżej 3000 marek”.

Art. 8. W pruskiej ustawie, zawierającej przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, wprowadza się następujące zmiany:

1) Zdanie 1 ustępu 2 artykułu 15 otrzymuje brzmienie następujące:

„Poszczególne stawki ryczałtowe wynoszą trzydzieści od sta przypadającej do uiszczenia opłaty; w przypadkach artykułów 4 do 7 wynosi najmniej trzy marki, zresztą zaś najmniej dwie marki”.

2) Ustęp 3 artykułu 15 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli adwokatowi w tej samej sprawie przysługują opłaty, należące się wedle artykułów 8 do 11 kilkakrotnie lub obok siebie, to stawka ryczałtowa od łącznej kwoty opłat, obliczyć się mającej w myśl artykułów 10 do 12, wynosi najmniej pięć marek”.

Art. 9. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązująca pruskie ustawy z dnia 29 kwietnia 1920, 10 grudnia 1920 i 10 lutego 1922 (Zbiór Praw pruskich z r. 1920 str. 155 i 540 z r. 1922 str. 34).

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wszystkich kosztów sądowych, w tymże dniu jeszcze nie zapadłych, i do wszystkich czynności, w tymże dniu jeszcze nie ukończonych.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*